

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia Tertia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ELEGIA TERTIA.

1. *Agar latum Ismaëlis natalem depingit.*
2. *Indignatur unum suum domo paternâ excludi Ismaëlem.*
3. *Deposcit ut sit vnus ea in familia alumnus.*
4. *Animalium ostendit in suos fœtus caritatem qua non sit in Abrahamo.*

T Vrtur vti viduâ luget gemebunda sub vltimo
 Præmoriente fides cui perit orba viro:
 Sic ego cui præreptus honos, & gratia factis,
 Ingemo, funestis mater, & orba probris.
 Ante quidem memini Gnati nascentis Eoo
 Induit umbrosas festa corona fores,
 Thuricremis vnctę pinguescant ignibus aræ
 Tum pieras dixit cui stat acerra manu.
 Mopsopio tum liba fauo, tum dona parenti,
 Tum data conuiuis ebria fercla mero,
 Tunc hilares myrti, lauriue, cypriuę sub vmbriâ
 Et thalamo & cunis dulce sterere nemus.
 Lacteolis ni fallor ijt vox prima labellis
 Qualis odor violis, qualis it aura rosis.
 Tunc voui pueri quod pes, seu dextera tangat,
 Id rosa pulchra foret sub pede, gemma manu.
 O quæ tunc thyma! quas violas cunabula circum
 Fudit humas, pulchris ambitiosa rosis!
 Vidit vt os Charitum chorus hinc adrisit & isthinc,
 Sic trahit hunc blandis forma venusta genis,
 Quid referam risus, amplexus, oscula, ludos,
 Siue Abrahame tuos, seu fera Sara tuos?
 Deliciasque ætas quas lactea sæpè parenti
 Ferre solet, Gnato sæpè referre parens?
 Adijce tot lætis voriuę crepundia cunis
 Quæ nurus huc omnis, quæ pater ipse tulit.

ELEGIA III.

37

At nunc prò ! modicâ quantum fors mutat in hora! 2,,
 Summa prius rapidis vertitur ima rotis. ,,
 Quod decus ante dedit, in dedecus, inque dolores ,,
 Improba periurus gaudia flectit hymen. ,,
 Supplicium crudele, quod ipse vel horret Auernus :
 Et sub auernali clausa Megæra specu,
 Regia ter centum quæ sustinet ampla clientes,
 Prò facinus ! fratres non capit vna duos.
 Et pueros queis sit torus vnus idonea sedes ,
 Nec domus ambo capit commoda mille toris.
 Quem liuor , regni que tenet scelerato libido, ,,
 Vix illi modicus cespes hic orbis erit, ,,
 Testis Abel, testis Cain crudelis, & orbis ,,
 Cui violat castam liuor adulter humum. ,,
 O quantò satiùs iustis cadat impius armis
 Frater, vt hic fratris de nece sospes agat!
 At ego vix coniux (quid enim si nescia dotis)
 Ipsa tamen coniux coniugis hospes eram. ,,
 Sit puer ex illis (si non patris aureus hæres) 3
 Diues opum iustâ quos dape pascis herus.
 Mensa paterna beat varium sine nomine vulgus,
 Vnus & hic Gnatus nescit herile penu.
 Ille domo Syrus Arabicis errabit arenis,
 Nec Syrias pingui cespite carper opes.
 Paruos parua iuuant. Nec gratia parca pusillam
 Stillat opem cui tot copia manat opum ?
 Et quantum fuerat si quid breue farris & vnde
 Puls legat, vt vincat spes sata pulte famem ?
 Nonne peregrinos Dryas vber adoptat alumnos
 Ars vbi ferre iubet poma marita pyris ?
 Et quas non peperit natali conscia ramo
 Pascit adoptiuas frondea mater opes ?
 Educat implumes Progne iam læta nepotes,
 Vt luteum celsâ de trabe si xit opus.
 Hæc vt Abrahamijs nutrix sedet hospita tectis
 Opprobrat immitti tam graue crimen hero.
 Turtur & ipsa suo concors cum turture nomen
 Plumca sub blando pignora corde fouet.

A iiij

O vii-

O vnam lex æqua meum quoque seruet alumnum!
 Diuidat hic curas mater, & ipse parens!
 Ast ego iam vidui gemo lugubre nomen Amoris,
 Ante diu socio diua marita toro.
 Ergo meas tristi turtur geme fronde querelas:
 Par dolor in quavis turture viuat Agar.
 Si tamen hæc viuit, sua cui lux occupat umbris,
 Mater, & in Gnato bis perit ægra suo.
 Plus nimio felix, pignus crudele doloris
 Flens Agar in Gnato ni peperisset, erat.

ELEGIA QVARTA.

1. Agar arguit irridetque Abrahamum, qui id quod agit, agi adserit Dei imperio.
2. Ostendit quam sit turpe parentem esse sine liberis.
3. Omina sui diuortij, & sui cum filio exsiliij enarrat.

IN nihilum cecidere preces, cecidere querelæ,
 Spemque citrà in vano vota sterere gradu,
 Iamque abit in sterilem partus fiducia fructum.
 Qui dare nescit amans munera, verba dedit.
 Ne tamen hoc æquus iudex scelus arguat olim;
 Fingit agi nuru numinis id quod agit.
 Quis credat? sceleri numen prætendit: in ipso
 Numinis imperio quis velit esse scelus?
 Mentiri que docet magni responsa Tonantis,
 Coniugis imperio numen inesse iubet.
 Obsequiumque vocat, quis iussa facessere Diuum
 Audeat? O pietas impia digna Deo!
 Præclaræ pietatis opus sic perdere Diuum
 Auspicio, Dini quod pepigere decus.
 Itur, ob hoc (dubites) consultum oracula vatum,
 Abrameo vt sedeat iam Sara sola toro.

Thure-